

Warszawa, dnia 23 grudnia 2011 r.

**Załącznik nr 2 do Informacji Nr 30/2011
w sprawie
kwalifikacji biomasy na cele energetyczne**

ligninoceluloza pohydrolityczna

W związku z rozbieżnościami, wynikającymi z badań przedstawianych Prezesowi URE podczas postępowań administracyjnych dotyczących kwalifikacji paliwa – ligninocelulozy pohydrolitycznej, opierając się na opiniach instytucji, których laboratoria posiadają stosowne akredytacje, legitymujących się doświadczeniem w przedmiotowej sprawie, z których wynika, że jest to biomasa, którą należy uznać za ulegającą biodegradacji, a poziom zanieczyszczeń (oznaczony jako niebiomasa) odpowiadający pochodzeniu z materiału naturalnego, jeżeli zawartość biomasy w badanej próbce w stanie suchym bezpopiołowym (zbadanej metodą selektywnego rozpuszczania, opisaną w normie PN-EN 15440: 2011), wynosi $\geq 95\%$, natomiast niebiomasy $\leq 5\%$ (bez niepewności pomiarowej), niniejszym informuję, że ww. paliwo może być kwalifikowane do biomasy na cele energetyczne, a energia elektryczna wytworzona w oparciu o to paliwo może być uprawniona do korzystania z systemu wsparcia, przy spełnieniu przez to paliwo ww. parametrów.

Jednocześnie informuję, że w związku ze stwierdzonymi na wstępie rozbieżnościami co do wyników badań - zawartości biomasy i niebiomasy w badanych próbkach, przedsiębiorstwa wytwarzające energię elektryczną przy użyciu ww. paliwa, występujące z **kolejnym** (od dnia ogłoszenia niniejszej informacji) wnioskiem o wydanie świadectwa pochodzenia, zobowiązane są dostarczyć wyniki badań tego rodzaju biomasy.

Informuję również, że wytwarzanie energii elektrycznej w oparciu o paliwo w postaci ligninocelulozy pohydrolitycznej, poddawane będzie wrywkowej weryfikacji w kolejnych okresach rozliczeniowych w sytuacji występowania przez przedsiębiorstwa energetyczne z wnioskami o wydanie świadectw pochodzenia.

Należy również wskazać, że to wytwórca energii elektrycznej ponosi pełną odpowiedzialność związaną z prowadzeniem działalności koncesjonowanej, a więc również procedury kontroli i weryfikacji dostaw paliw leżą po stronie tego wytwórcy (w tym podjęcie starań w celu ustalenia, czy biomasa ta nie została „zanieczyszczona”).